

digerede paa den i Forslaget under Nr. 2 angivne Maade, idet det da tydeligere fremtræder, at der træder Noget istedetfor, nemlig Forpligtelsen til at oprette særlig skriftlig Forhyringskontrakt. Det er en Forbedring, at Skibsbehandlingenslisten vil efter denne Bestemmelse blive affattet efter en af Ministeren forefærdig Formular, og jeg skal udtale, at Flertallet er saameget mere tilfreds med denne Forandring, som den er fremkommen ved en Indrømmelse fra den meget ærede Ministers Side, saaledes at man med Hensyn til Skibsbehandlingenslisten har den samme Kontrol, den samme gavnlige Ensformighed, som man har med Hensyn til Afregningsbogen. — Forslaget under Nr. 3 vil vistnok fortlære sig selv, idet den skriftlige Overenskomst efter § 6 jo kun træder istedetfor en nærmere Udfoldning af Skibsbehandlingenslisten og maa forsaavidt den ikke er overensstemmende med Afregningsbogen, vige tilbage for denne, naar der er Tale om, hvad der er gjældende for Sømanden. — Forslaget under Nr. 4 er kun en Redaktionsændring. — Forslaget under Nr. 5 er derimod noget Mere. Det er blevet gjort gjældende af ærede Herrer, som man har talt med om denne Sag, at det var ønskeligt for længere Reisers Vedkommende, at Afregningen foretoges af vedkommende offentlige Embeds- eller Bestillingsmand, og det er det, der er foreslaaet under Nr. 5. — Forslaget under Nr. 6 til § 6 er kun en Redaktionsændring. — Forslaget under Nr. 7, som gaar ud paa, at Skibe paa over 200 Tons ikke skulle erlægge det forlangte Beløb af 16 Mk., er fremkommet af den Grund, at Flertallet har ment, at naar Lovforslaget gaar ud paa ikke at oprette et særskilt Vaterkontembøde og altsaa borttager det Hensyn, der har foranlediget, at Nædere havde erklæret sig villige til at yde den dobbelte Betaling, saa er der heller ikke fornøden Grund til at fastholde den Bestemmelse. Man kan vel sige, at det ikke er af nogen særlig Betydning, om Nædere for større Skibe betale 16 Mark istedetfor 8 Mark for længere

Reiser, men det maa dog vistnok erkjendes, at 8 Mark er en meget passende Betaling for at udfylde et trykt Skema angaaende Overenskomst om Forhyring. Forslaget under Nr. 8 indeholder den vigtigste Bestemmelse af dem, der ere foreslaaede til denne Behandling. Flertallet forudsatte som givet, at, dersom Lovforslaget var blevet endelig Lov, saaledes som det forelaa efter 2den Behandling, vilde det have berøet paa den meget ærede Indenrigsminister efter Forhandling med hans Kollega, hvorledes han maatte have fundet det rigtigt at udruste Mønstringskontoret, dog indenfor saadanne Grændser, at Statskassen ikke blev forholdsvis for stærkt angrebet derved. Andre Sagkyndige have imidlertid, — og det maa ogsaa erkjendes for hensigtsmæssigt — fundet det rigtigt i den Henseende at optage en Bestemmelse i selve Lovforslaget. Saaledes er Forslaget under Nr. 8 fremkommet, og der efter kan altsaa den meget ærede Indenrigsminister betros de i denne Lov omhandlede Forretninger til Mønstringsbestyreren, eller hvis denne ikke maatte befindes at have de Egenffaber, man særlig sætter Pris paa hos en Mand, der skal varetage disse Forretninger, da at ansætte paa Mønstringskontoret en søkyndig Mand til at besørge dem, og hvis Forhold til Mønstringsbestyreren da vil være at bestemme af Indenrigsministeren i Veiledningen for Mønstringsbestyreren. Det er altsaa muligt efter denne Paragraf at forene samtlige Forretninger i Mønstringsbestyrerens Person, forsaavidt han maatte have de dertil fornødne Egenffaber, men hvis det f. Ex. ikke nu eller senere skulde vise sig at være Tilfældet, vil Ministeren kunne ansætte en søkyndig Mand ved Siden af ham. Det er muligt, at denne Udvet er nødvendig som en Overgangstilstand, medens det senere kan lykkes den meget ærede Indenrigsminister at se Mønstringskontoret saaledes udstyret, at der i Spidsen for det staar en Mand, som netop har de af Ministeren ønskede, fornødne Egenffaber, og som har til Kontorchjælp den øvrige forretnings-